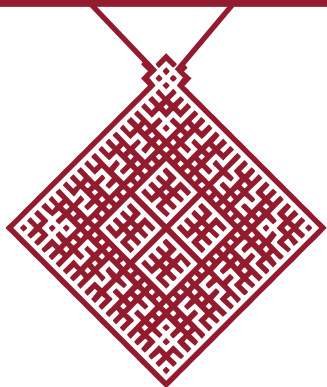

Viņa vēlas pašu mierīgāko
un parastāko laimi – tādu
kā šodien: savas mājas,
savu Ingu, savu bērnu, viņa
nealkst ne pēc slavas, ne
mīļākā, ne pārmaiņas, viņai
pieder viss, ko tīkojusi, un,
ja viņa par kaut ko uztrau-
cas un baiļojas, tad tas ir –
izzaudēt un paspēlēt,
palaist vējā un palikt
tukšām rokām.

**REGĪNA EZERA
„ZEMDEGAS” (1977)**

Ta igatseb kõiģe
tavalisemat, rahulikku õnne
– niisugust nagu tāna: oma
kodu, oma Ingut, oma last;
ta ei janune ei kuulsust, ei
armsamat ega vaheldust,
tal on kõiķ olemas, mida ta
on ihaldanud, ja kui ta
midagi kardab, millegi
pārast vāriseb, siis see on –
kaotada ja maha mængida,
tuulde lasta ja tühjade
kāteģa jāāda.

**REGĪNA EZERA
„TULI TUHA ALL” (1984)**